

De personages ontmoeten elkaar in een vervallen hotel. Tijd om soep te maken en samen aan tafel te schuiven.

T

'Inuk' speelt nog tot en met 28 januari. Hou studio-orka.be in de gaten voor eventuele heremingen.

★★★★★

Het belang van pantoffels

Orka doet het weer. Na het fenomenale *Chasse Patate*, over een van elkaar vervreemde broer en zus, is er nu de voorstelling *Inuk*. Ditmaal geen familiebanden tussen de personages: ze komen elkaar toevallig tegen in een leegstaand en vervallen hotel terwijl ze op de vlucht zijn voor een onweer. Ze zijn meer op zoek naar een bed en wat warmte dan naar gezelschap.

En toch: is die warmte niet het warmst als ze met liefde gegeven wordt?

Tegen de achtergrond van het stuk moeten we, zoals altijd bij Studio Orka, ook de locatie in acht nemen. In Brussel was dat Minor Ndako, een opvangcentrum voor kinderen die om een bepaalde reden niet meer thuis kunnen wonen, en jongeren die zonder de begeleiding van een volwassene naar ons land zijn geëmigreerd.

Dat de personages ook nog volop op zoek zijn naar een thuis is meteen duidelijk – de één loopt voortdurend met een kerstboom rond (“want je weet nooit waar je

terechtkomt, en voor je het weet is het weer Kerstmis”), de ander slaapt in zijn auto, zijn eigen kooi van Faraday. Ze schikken zich in hun lot, maar het wordt meteen vijf graden warmer op scène als de personages hun pantoffels aantrekken en aan tafel schuiven voor verse soep. Dat is thuiskomen!

Gniffelen

De performance bijwonen heeft dat thuisgevoel ook. *Inuk* is een typische Orka-voorstelling. Wie het jeugdtheatergezelschap al een tijdje volgt, zal zeker kunnen gniffelen, maar weet zo stilletjes aan

ook waar de woordspelingen en grapjes naartoe zullen gaan. De grappen mogen dan wel typerend zijn, ze vervelen niet en zetten het merk dat Studio Orka met de jaren heeft uitgebouwd nog meer op de kaart.

Studio Orka trekt met *Inuk* vooral de kaart van de ontroering: een meisje (een alweer schitterende Ilse De Koe) dat in nood naar haar moeder belt, maar bot wordt afgewezen. Dat snijdt door merg en been. Net zoals de Weense walsscène van Randi De Vlieghe die naast acteur ook danser is. En als hij danst, dansen de kroonluchters mee: ook dat is Orka. (Magali Degrande)